

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/50/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715010467
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5715010467.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 4.6.2015, v trestnej veci proti obž. E. C., pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaný E. C.V., nar. XX.X.XXXX U. Y., bytom V. W. M. Č.. XXX, I. Y., t.č. v ÚVV Žilina,

uznáva sa za vinného, že

v bode 1/

dňa 8.2.2015 v čase medzi 15.00 hod. a 16.42 hod. v rodinnom dome č. XXX, obci V. W. M., I. Y., pod vplyvom alkoholu, po predchádzajúcej hádke so svojou bývalou manželkou H. C., W.. X.X.XXXX, vzal do pravej ruky kuchynský nôž s dĺžkou čepele 20 cm a do ľavej ruky nabitú krátku expanznú zbraň - revolver zn. BBM, model Olympic 6, kalibru 22 Long Blanc, výr. číslo P., pristúpil ku vchodovým dverám rodinného domu, kde čakal, kým ich syn z domu odíde, v dôsledku čoho H. C. zobrala do ruky tablet, z ktorého chcela zavolať na políciu, čo však obvinený zbadal, nôž s plynovou zbraňou si položil na poličku do kúpeľne a následne jej tablet zobral, hodil ho o stenu, čím ho ničil, H. C. sa popri ňom prešmykla do chodby a vybehla von z domu smerom k bráničke, pričom obvinený ju pri bráničke dobehol, chytil ju za golier svetra, hodil ju na zem so slovami „nikam nepôjdeš“, ona spadla na chrbát a kým sa zodvihla obvinený zamkol bráničku a násilím ju za ruku, aj keď sa bránila, odvliekol a vtiahol ju naspäť do rodinného domu, opäť si stal ku vchodovým dverám, do rúk si zobral nôž aj plynovú zbraň a povedal jej, že tam bude stáť, ani sa odtiaľ nepohne pokiaľ vlak so synom neodíde, so slovami „poslal som rodičom peniaze na môj pohreb, ty našetrené máš na svoj“ a následne poškodenej povedal, že sa zabije, že zabije aj ju, taktiež povedal „keď nebudeš moja, nebudeš nikoho“, v dôsledku čoho poškodená H. C. v obave o svoj život a zdravie v nestráženej chvíli otvorila okno na izbe, vyskočila z okna a ušla k susedovi R. C., W.. XX.X.XXXX, u ktorého sa skryla do príchodu telefonicky privolanej polície,

v bode 2/

dňa 8.2.2015 v čase okolo 16.30 hod. po príchode hliadky Policajného zboru Slovenskej republiky, vyslanej operačným strediskom na preverenie oznámenia poškodenej H. C., v zložení stržm. R. E., W.. XX.X.XXXX a nstržm. E. J., W.. X.XX.XXXX, k oploteniu rodinného domu č. XXX v obci V. W. M., I. Y., začal obvinený pod vplyvom alkoholu vykrikovať na týchto príslušníkov PZ „chodte preč, lebo aj vás postrieam“, na čo preparkovali vozidlo z jeho dohľadu a po vystúpení z vozidla sa približovali smerom k obvinenému, k bráničke a oploteniu rodinného domu, stržm. R. E. komunikoval s obvineným a dával mu pokyny na zistenie, či pri sebe nemá zbraň a vtedy nstržm. E. J. využil príležitosť, že ho obvinený nevidí, cez bráničku oploteniu domu vstúpil na pozemok a pokúšal sa priblížiť k obvinenému, ktorý ho pritom zbadal a začal cúvať k miestu na priedomí domu, kde bolo vidieť, že na schodoch je položená zbraň a nôž, následne keď zbadal blížiaceho sa príslušníka PZ nstržm. E. J. rozbehol sa proti nemu a pravou rukou sa na neho zahnal, pričom tento jeho úder vykryl, následne spoločne spadli na zem, kde obvinený

začal klásť aktívny odpor, rukami udieral okolo seba a kopal, pri tom ako bol na zemi, tak obvinený pohrýzol na pravej ruke nstržm. E. J., následne sa obom príslušníkom PZ podarilo spoločne prekonať aktívny odpor obvineného a založiť mu putá, čím poškodenému E. J. spôsobil tri drobné hryzné rany v oblasti chrbta pravej ruky a pravého zápästia a pomliaždenie ľavého lakťa, s potrebnou dobou liečenia 3 až 5 dní, počas ktorej uvedené poranenia čiastočne obmedzovali poškodeného postupne ustupujúcou bolestivosťou poranených oblastí, pričom tieto zranenia si nevyžiadali práceneschopnosť poškodeného,

t e d a

v bode 1/

- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania
- násilím,
- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode 2/

- inému sa vyhrážal usmrtením v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa,
- použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa,

č í m s p á c h a l

v bode 1/

- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák.,
- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, § 139 písm. c/ Tr. zák.,

v bode 2/

- prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.,
- prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon úhrnného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému ukladá aj trest prepadnutia veci a to:

- krátka expanzná zbraň - revolver značky BBM, model Olympic 6, kalibru 22 Long Blanc, výrobné číslo P., dvoch nábojniciach kalibru 22 Long Blanc,
- kuchynský nôž s čiernou plastovou rukoväťou o dĺžke čepele 20 cm.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenému E. J., W.. XX.XX.XXXX U. Y., adresa na doručovanie písomností: I. I. T. T., vo výške 402,50,-Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal dňa 20.4.2015 na tunajšom súde na obv. E. C., W. XX.X.XXXX U. Y., obžalobu pod sp. zn. 2Pv 102/15 zo dňa 16.4.2015, a to v bode 1/ pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, d/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona a v bode 2/ pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Martin vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného E. C.; výsluchom svedkov poškodených H. C. a E. J. ako i svedkov R. E., E. C., Y. Č., súdneho znalca MUDr. Andreja Hajtmana, PhD.; prečítaním výpovede svedka mal. H. C. z prípravného konania podľa § 263 ods. 4 Tr. por. na návrh prokurátora; prečítaním znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu obvineného znalcami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie MUDr. Antonom Stankovičom a MUDr. Alenou Bubniakovou č. 5/2015, odborného vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva MUDr. Andreja Hajtmana, PhD. zo dňa 27.2.2015 a znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Slovenská Ľupča č. PPZ-KEU-SL-EXP-2015/1005, podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; oboznámením fotodokumentácie nachádzajúcej sa v spise podľa § 270 Tr. por.; prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. por..

Obžalovaný E. C. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo skutkov uvedených v obžalobe. Vypovedal, že prišiel vtedy z práce okolo druhej hodiny. Bývalá manželka doma nebola, posielal jej SMS správu. Boli pohádaní už predtým, nakoľko jej nekúpil víno. Potom užil tabletky na spanie, bolo to opakované. Až neskôr zistil, že ich tam zostalo len zopár, takže ich užil veľa. Neskôr išiel do Martina do svojho baru "A. v Martine na Ul. XX.E.. Poškodenej mal odtiaľ doniesť čaj. Bol tam asi okolo 11. hodine s tým, že okolo 12. hod. prišli kamaráti C. a Š., s ktorými sa rozprával, že to psychicky nezvláda. Odtiaľ išli so Š. na Ľadoveň, kde ešte boli v podniku pri garážach, vypili tam po jednom pive a gríotke. Potom išiel s H. Y. autobusom do Koštian. Bolo to okolo tretej. Keď prišiel, dal jej ten čaj. Potom sa provokačne posadil k počítaču a pozeral si kontakty na ženy. Poškodená do neho začala vŕtať, stále vŕtala. Hovoril jej prečo sa neodstahuje. Ona od neho stále pýtala peniaze, aby jej vyplatil 5.500,-Eur. V ten deň ešte ráno, predtým ako išiel do Martina, tak sa mu priznala, že má milenca. Potom pozeral synovi na internete odchody vlakov a poslal ho k rodičom na Hornú Štubňu. Synovi dal tašku, kde mu dal peňaženku, v ktorej mal peniaze na vyplácanie výhier z automatov. V kuchyni bol taký vešiacik, na tom bola plynová pištoľ. Túto si zobral. Takisto si z kuchyne zobral nôž a dal si to do kúpeľne na policičku. Keď ho poškodená videla, že s tým ide do kúpeľne, pýtala sa čo s tým ide robiť. On jej povedal, že sa ide zabiť, len počká, kým syn odíde. Syn už bol vtedy vonku, čakal na zastávke. Potom išla do kuchyne pre tableť. Tento bol na stole. Dá sa povedať, že po ňom siahli spoločne. Tableť jej hodil o zem. Ešte jej povedal nejakú nadávku, asi „do piče.“ Pokiaľ hovorila, že chcela z tabletu volať policajtov, tak to sa ani nedalo. Medzitým ako zbieral zo zeme ten tableť, ona vyšla von. Potom išiel za ňou s tým, že išiel rýchlejšie, takže ju dobehol pri bránke. Postavil sa oproti nej a spýtal sa, kde ide, čo chce robiť. Ona povedala, že sa ide rozlúčiť so synom. Na to jej povedal, že čo sa blázni, že syn príde večer alebo na druhý deň. Ona vyzerala taká neprítomná. Potom ju chytil pod pazuchu a normálne ju viedol naspäť dovnútra. Kľúč si zobral. Nevie už či bráničku zamykal alebo len vytiahol kľúč. Bránička zvykla bývať zamknutá. Keď už išli dnu, tak vkročil do vchodových dverí a zavrel. Poškodená išla potom do spálne. On išiel do obývačky s tým, že ešte pozeral notebook, či ten vlak mešká. Bolo to asi 16 minút. Pozeral sa aj cez okno, či vlak ešte nejde. Tiež išiel na verandu si zapáliť. Potom ako sa vrátil dnu, tak zbadal, že okno na spálni je otvorené a bývalú manželku tam nevidel. Išiel sa popozerať von, okolo. Keďže ju nenašiel, preskočil bránu a išiel za synom, ktorý čakal na zastávke. Pýtal sa ho, či tam bola matka. Syn povedal, že nie, tak išiel naspäť. Znovu preskočil cez bráničku, popozeral okolo domu, aj do pivnice. Potom si všimol stopy k susedom. Tak usúdil, že poškodená išla tam. Zaklopal, sused mu otvoril. Pýtal sa, či je H. tam. Sused hovoril, aby išiel preč, že má ísť domov a ukludniť sa. On sa teda v klude otočil a išiel domov. Po príchode domov nemal čo robiť, tak išiel do kúpeľne, kde mal tú pištoľ a nôž. Tieto si zobral a išiel na schody. Tam si to položil a išiel fajčiť. Potom videl ako prišlo policajné auto a toto zaparkovalo pri konci brány. Vyšiel preto na dvor a povedal policajtovi, aby tam nestáli. Je tam taká úzka cesta. Auto teda preparkoval vyššie,

na koniec úrovne pozemku, kde je trávnatá plocha. Potom sa ho policajt pýtal, čo vystrája. Povedal mu niečo v tom zmysle : „Dajte mi všetci pokoj, chodte niekam. Ja sa chcem zabiť.“ Na to sa ho policajt spýtal, či má nejakú zbraň. Ako mu kázal policajt, on si dal hore ruky, vyhrnul si tričko s tým, že žiadnu zbraň nemá, ukázal aj vrecká. Otočil sa. Vtedy prvýkrát periférne zbadal, že sa ku nemu z boku niekto blíži, aj niečo započul. Ako sa otočil, už bol od neho na dva kroky. Vtedy na neho hneď skočil, on spadol, zrazil ho na zem a dal mu dva údery päťou do hlavy. On na tú osobu ešte niečo kričal, tak mu ešte dal úder cez ústa. Potom ho spúťali, zdvihli. Keď ho dávali na kapotu auta, zostala tam krvavá šmuha. Potom bola privolaná záchranka, išiel do nemocnice na infúzie, k psychiatrické a potom ho umiestnili do cely. Ďalej na otázky odpovedal, že s poškodenou sú rozvedení asi od roku 2009. Najskôr boli dohodnutí, že sa odsťahuje, ale ona zistila, že si to nemôže finančne dovoliť. Neskôr začali spolu žiť aj intímne, teda akoby rodina. Finančne boli oddelení. Čo sa týka domu, tento mu bol pridelený zamestnávateľom, teda bol služobný. Keby on nežil, tak by tam bývalá manželka bývať nemohla. Poškodená požívala alkohol pravidelne, dá sa povedať denne. Syn, keď prišiel zo školy, tak mal dá sa povedať povinnosť, jej dať do chladničky pivo, aby sa toto vychladilo. Neskôr zase prešla na víno. Lieky užívala rôzne. Napríklad cez víkend aj 7-8 naraz a tieto potom zapíjala vínom alebo pivom. Poškodená pracuje v Y. S. W. na I. oddelení. V mesiaci január mala v práci nejaký problém, že dostala aj kárny dopis. Že tam užíla nejaké lieky a spravila nejaký problém. Vzťah so synom má dobrý, v poriadku. Vtedy keď syna posielal ku starým rodičom, tak mu dal do igelitky veci - barmanskú peňaženku a nejaké poháriky, zaváraniny. Povedal mu, nech to odovzdá babke a dedkovi a potom nech sa s nimi dohodne, ako sa vráti. Synovi nehovoril o tom, aké veci mu tam dáva, ale keď mu to dával, tak to videl. Pamätá si, že kým syn čakal na vlak, tak ešte volal svojej matke s tým, že syna posielal za nimi, a že im zanesie nejaké veci. Na to sa ho matka pýtala, čo sa deje, nech nerobí blbosti. On jej povedal, že neboj sa, jej neublížim, že sa jej v živote nedotknem. Vtedy, keď prišiel domov bol taký oťapený, rezignovaný na celý život. Celý priebeh odvtedy ako prišiel domov až dovtedy, ako ho odviezla záchranka si pamätá. Pokiaľ sa jedná o priebeh tej hádky, tak si pamätá, že jej v obývačke hovoril, že zničila si mi život a zničíš ho aj sebe s tým, aby ho nezničila aj synovi, že bude musieť ísť bývať na Štubňu. Ešte jej hovoril, že dúfa, že z toho scvokne, keď sa zabije. Nevie prečo vtedy poškodená odišla k tej bráničke. Ona mohla z domu slobodne odísť. Na otázku, prečo ju potom dobehol, keď išla k bráničke, odpovedal, že sa jej chcel spýtať kam ide. Ona povedala, že sa chce rozlúčiť so synom. Na to ju požiadal, nech ide dovnútra, povedal jej raz, nech ide dovnútra. Ešte jej povedal, nech sa ukludní, že prechladne. Bola len v tričku, papučiach, tepláčkoch. Ona zostala tam stáť, pozerala do zeme. Bola taká ako zvyčajne, otupená, keď užije za hrst' liekov a zapije to alkoholom. On ju teda chytil pod pazuchu, aby tam nestála ako soľný stĺp a išli dovnútra. Neľahal ju násilím. Ona mala voľne prevesenú ruku, išli ako párik. Kľúč od bráničky zobral, nakoľko túto zamykajú vždy, aj keď bývajú doma. Potom otvoril dvere, vošla dovnútra. Mohla slobodne odísť, umožnil by jej to. Vtedy ju išiel hľadať kvôli tomu, že chcel, aby videla tú krv, aby videla samovraždu s tým, aby mala výčitky do konca života, aby sa z toho zbláznila, dostala na psychiatriu. V podstate chcel, aby poškodená videla ako spácha samovraždu. Je pravda, že nevedel ako to urobiť, nakoľko mal tú plynovú pištoľ a nôž. Nevie, či by sa to dalo, pokiaľ by si tú pištoľ priložil k sluchám. Chcel aby ho nechala na pokoji. Stále ho vydierala iba kvôli peniazom. Vydierala ho s tým, že pokiaľ jej nebude dávať peniaze, tak sa neodstáhne. Počas komunikácie s poškodenou v dome nevidel, že by prejavovala strach, komunikovala normálne. Je pravda, že následne keď sa vrátil od susedov, tak si pištoľ a nôž položil na verandu, nakoľko stále uvažoval o tej samovražde. Zapálil si a rozmýšľal ako to urobiť a či to má ešte zmysel. Napríklad či si s tým nožom podrezať žily z vrchnej časti ruky alebo spodnej, alebo si nôž pichnúť do srdca, na čo ale nemal silu. Keď prišlo policajné auto, tak prvýkrát policajtovi hovoril, preparujte si to auto ďalej. Čo on aj urobil. Bol tam jeden policajt. Potom následne mu policajt hovoril, nech sa ukludní, nech sa vzdá a vyjde na cestu. Na to mu povedal, nech mu dajú pokoj, že sa chce zabiť. Teda je pravda, že tú výzvu policajta neuposlúchol, ale s týmto komunikoval. Hovoril mu, že sa chce zabiť. Výzvu neposlúchol preto, lebo keby na tú cestu vyšiel, tak by mu to zmarili. Čo sa týka toho skutku v bode dva, tak ako sa otočil, niekto na neho skočil. Bolo to tak z boku. Bol to moment, zrazil ho k zemi. On si v tom momente ani neuvedomil, že je to policajt. Zvalil sa na zem, ležal na bruchu s tým, že ľavú časť hlavy, tváre mal na zemi. Bol tam aj sneh. Dostal dve rany na pravú stranu hornej časti nad uchom. Potom ako ešte niečo na tohto policajta kričal, tak cítil, ako mu dal úder cez ústa. Mal taký dojem, že vtedy policajt mu kľučal na chrbte. Vtedy si uvedomil, že to bude asi policajt. Možno sa hádzal, ale nejako sa nebránil, na policajta neútočil. Takisto ho nepohrýzol, nemal ani ako, keďže mal hlavu pritlačenú na zemi. Nebránil sa zadržaniu. Pri tom incidente žiadnym spôsobom policajtov nenapadol, nebola k tomu ani žiadna možnosť. Vedome nedal príčinu k tomu zákroku policajta. Nejaké urážlivé slová alebo vyhrážky priamo k osobe policajta nepoužil. Je možné, že nejaký vulgarizmus áno, nie však na osobu policajta. Pokiaľ si pamätá, tak povedal, že : „Chodte do riti, dajte mi pokoj.“ Predtým, ako na neho policajt skočil, nepočul

nič, žiadne slová, že "polícia", alebo nejakú výzvu. Skrátka nepočul nič. On tak občas alkohol užíval, dal si pár pív, potom zase dlhší čas alkohol nepožíval. Myslí si, že tento nepotreboval nejakú pravidelne požívať v zmysle, že by bol závislý. Ako zistil, že ho poškodená podvádza, tak je pravda, že alkohol viac požíval, ale nie, že by bol stále opitý. Potom ako prišli od tej bráničky do domu, zase poškodená vyšla von cez okno. Vysvetľuje si to tak, že on bol vtedy na verande a keby tadiaľto chcela ísť za synom, tak by ju presviedčal, aby zostala doma. Nechcel, aby syna vystrašila slovami. Čo sa týka tých liekov, ktoré užil, tieto nemal predpísané lekárom. Tieto mu dala poškodená.

Svedkyňa poškodená H. C. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že toho dňa prišiel bývalý manžel domov opitý. Zobral si do ruky nôž, pištoľ. Išiel potom do obývačky za synom s tým, že tomuto povedal, aby išiel k babke. Vtedy nevedela z akého dôvodu, prečo. Bývalý manžel bol značne opitý, nevedel ani poriadne stáť na nohách. Keď ho videla v takomto stave, tak chcela odísť k susedom. Išla von smerom k bráničke, avšak on išiel za ňou. Postavil sa pred ňu a potom ju násilím odtiahol dnu. Zavrel dvere, postavil sa k dverám. Keď sa ho pýtala čo chce robiť, povedal, že : "Uvidíš, keď odíde vlak. Potom sa všetko dozvieš". Ona následne išla do spálne. Začala skladať prádlo s tým, aby videl, že nechce ujsť, aby sa ukludnil. Obžalovaný išiel do obývačky k počítaču. Ona potom vyšla cez okno von a išla k susedovi. Zaklopala tam na dvere, bolo otvorené, tak vkročila dnu. R. C. povedala čo sa stalo. Bola tam aj R. C.. Povedala im, aby si zamkli, že ju určite bude hľadať. Potom R. volal policajtov a ona im medzitým hovorila čo sa stalo. Potom ako prišli policajti, vyšli k susedom na dvor. Stáli tam, pozerali, ale majú tam taký drevený prístrešok, takže cez tento nevideli. Potom sa pýtali policajta, tento povedal, že nech idú radšej dnu. Teda ona len občas vyšla von, nazerala a zase išla dnu. Ako obžalovaného zadržali nevidela. Počula nejaké výkriky, ale nevedela ich identifikovať. Keď obžalovaný vypil predtým ako prišiel domov nevie. Čo sa týka tabletiiek, myslí, že požil tabletky Lexaurin. Jedná sa o jej tabletky, ktoré mala doma v šuplíku. Niekedy predtým mu hovorila, že sa jedná o tabletky na ukludnenie. Raz si pýtal tabletky na ukludnenie, tak mu povedala, že jednu denne si môže dať. Potom zistila, že tam zostali nejaké 3-4 tabletky, mala ich tam 15. Ona požíva alkohol len príležitostne. Ten Lexaurin užila iba raz. Vtedy jej obžalovaný posielal do práce ráno SMS s tým, že sa má vysťahovať z domu, keď príde z roboty. Preto si zobrala tabletku na ukludnenie, potom druhú. Obžalovaný keď bol opitý, vtedy ju vyzýval, aby sa vysťahovala, opustila byt. Keď bol triezvy, tak ju prosil, aby tam zostala. Ona sa pýtala na slobodárni, na zdravotníckej, či by tam mohla bývať aj so synom. Myslí, že to bolo niekedy v januári. Povedali jej, že môže prísť aj zajtra, že nie je problém, keďže je zdravotnícky pracovník. Od obžalovaného nepýtala žiadne peniaze, zarába si sama, má svoj plat. Ešte mu požičala 200,-Eur niekedy minulý rok, ktoré jej doteraz nevrátil. Rozvedení sú skoro 6 rokov. Bývajú v spoločnej domácnosti, lebo nemajú kam ísť. Po rozvode sa dohodli, že budú bývať ako spolubývatelia. Po rozvode si našla priateľa. Ďalej si spomína, že vtedy keď syn H. odišiel, pýtala sa obžalovaného, kde ho poslal. On jej povedal, že k babke s tým, že na čo, povedal, že mu dal obálku na svoj pohreb, že ona na svoj pohreb našetrené má. Keď stál vnútri pred dverami s nožíkom a pištoľou, tak povedal, že zabije, aj ju aj seba, a že keď nebude jeho, tak nebude nikoho. Keď tam tak stál s tým nožíkom a pištoľou opitý, myslí, že by to spravil. Keďže bol opitý, nemal nejakú súdnosť, nerozmyšľal. Nemal zábrany. Je pravdou, že v minulosti ju fyzicky nenapadol, ale keď bol opitý, býval agresívny. Napríklad rozbil poháre z kuchyne, všetko čo mu prišlo pod ruky, päšťou búchal po stenách. Keď bol triezvy, tak to všetko oľutoval a prosil ju o odpustenie. Vtedy mala oblečené tričko s krátkym rukávom, ponožky a nejaké teplákové elastáky. Takto vybehla aj von z domu. Na verande si ešte obula šľapky, čo ju zdržalo a potom ju dobehol. Potom k tým susedom išla len v ponožkách. V tom čase telefón nemala, mala ho pokazený. Tablet bol použiteľný na telefonovanie, s týmto telefonovala často. Políciu volal sused zo svojho mobilného telefónu. Čo hovoril policajtom to nevie. U susedov hovorila, že obžalovaný má zbraň, že chce zabiť ju, seba. Keď k susedom potom obžalovaný prišiel, nevie o čom sa rozprávali, bola zavretá v izbe. Ďalej na otázky odpovedala, že spolužitie s obžalovaným v poslednom roku môže charakterizovať ako katastrofálne. Nežili už intímny životom. Správanie obžalovaného potom, ako odišiel syn na vlak bolo také, že bol agresívny, nadával, kričal. Čo sa týka zbraní, tak nôž si zobral z kuchyne zo šuplíka, vybral si ten najväčší nôž. Odkiaľ si zobral pištoľ nevie. Pokiaľ ide o vyhrážky z jeho strany, jedná sa o slovné vyhrážky, že ju zabije. Keby mohla z domu slobodne odísť, tak by normálne išla cez dvere a neskákala by z okna. Myslí si, že obžalovaný chcel, aby v dome zostala, pretože chcel ublížiť sebe, aj jej. Chcel skončiť so svojím i jej životom. Pokiaľ ide o ten prvý odchod, ako otvárala bráničku, tak zbadala, že obžalovaný je už za jej chrbtom, tiež dychčal, fučal, chytil ju za krk. Na to ju zhodil na zem. Potom jednou rukou ju chytil za golier trička, druhou za rameno a ťahal násilím dnu. Popritom ešte kričal, nadával. Vtedy chcela ísť k susedom, že zavolá políciu, nakoľko nemala odkiaľ volať. Obžalovanému nevysvetľovala, nehovorila kam ide. Nebol na to ani čas, nakoľko začal kričať, nadávať. Pri tej bráničke obžalovaný kričal, že ju nikam nepustí, že pôjde naspäť do domu. Dá sa povedať, že to bol krik, keď

je opitý, tak kričí. O pomoc nevolala, nakoľko aj tak by ju susedia nepočuli a na ulici nevidela nikoho. Vzdialenosť od bráničky na stanicu je vzdušnou čiarou tak 10-15 metrov. Myslí, že tam nebolo možné počuť ten krik. Potom ako vošli dnu do domu, zamkol dvere, zobral si z kúpeľne, z poličky tú pištoľ a nôž, ktoré si tam položil. Postavil sa k dverám a hovoril, že nikam nejdeš, počkáme, kým odíde vlak. Na to sa ho spýtala, čo bude potom, keď odíde vlak. On povedal, však uvidíš. Chvíľu bol ticho. Potom kúsok odstúpila. On povedal, že ju miluje, a že zabije ju aj seba a bude svätý pokoj. Že keď nebude jeho, nebude nikoho. Z okna vyskočila, aby si zachránila holý život. Počas toho konfliktu pociťovala strach o život. Ešte aj keď išla k tomu oknu, má strach z výšok, bála sa, že tam bude masaker, ako videla už aj vo filmoch. S tým, že radšej vyskočí a si doláme ruky a nohy ako skončiť do bodaná. Tá výška spodnej hrany okna od zeme je možno tri metre. Podľa nej obžalovaný poslal syna preč, aby tento nič nevidel. Potom jej ešte hovoril, že synovi dal do ruky obálku s peniazmi, aby tieto dal babke, aby mala peniaze na pohreb.

Svedok R. C. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že pozerali s manželkou televízor a niekto búchal na dvere. Išiel otvoriť. Bola to suseda H. a tá hneď hovorila, že M. má vypité, že si chce aj ublížiť. Bola taká zľaknutá. Na to jej povedal, že ide za ním. Ona ale hovorila, že nemá ísť, že má pištoľ, že má volať policajtov. Potom išla k nim dnu. Keď povedala, že má tú pištoľ, tak políciu volal. Po chvíli prišiel obžalovaný. Otvoril mu dvere a spýtal sa, že čo vyvádza. On povedal, že nič, aby poslal H. domov. Povedal mu, že H. sa rozpráva s jeho ženou, nech ju nechá tak, nech sa ukludní. Nech ide domov a nech sa ukludní tiež a potom príde domov a porozprávajú sa. Obžalovaný na to povedal, že dobre a odišiel domov. Myslí, že ešte hovoril, nech ju neposiela, kým H. neodíde k starým rodičom. O chvíľu prišli policajti. Keď vonku fajčil, tak ešte počul, že obžalovaný hovoril policajtovi, nech ide dnu, že mu vysvetlí, čo sa stalo. Keď dofajčil, tak išiel dovnútra. Bol tam nejaký krik. Nechcel sa do toho miešať. Poškodená vtedy hovorila, že obžalovaný si chce ublížiť, že sa chce zabiť. Potom sa ešte manželka pýtala, že prečo je taká vystrašená. Ona uviedla, že chce ublížiť obžalovaný sebe. Jej skôr nie, ale že sa bála, čo sa môže stať. Tiež spomínala, že obžalovaný bol opitý, že požil aj nejaké lieky. O nejakom násilí voči nej nehovorila. Ich domy sú v podstate oproti sebe cez cestu. Predtým nepočul nejaký krik. Boli doma a mali zapnutý televízor. Vedľa je tiež tá cesta a železnica. Keď prišla poškodená ku nim bola bosá. Pamätá si, že hovorila, že vyskočila z okna. Nerozprávala o nejakom násilnom ťahaní, zhodení na zem, keď chcela odísť spreď bráničky. Takisto nehovorila o nejakom vyhrážaní, zabití. Hovorila teda niečo v tom zmysle, že len chce sebe ublížiť, ale že má strach, že sa niečo môže stať. Keď spomínala ten nôž, pištoľ, že tam s tým šibrinkoval, tak určite že mala strach, to je normálne. Spomenula, že chcela niekde zavolať alebo poslať rodičom správu z tabletu, a že tento jej rozbil. Čo sa týka obžalovaného, na tomto bolo vidieť, že má vypité. Nebol však agresívny. Manželka si všimla, že poškodená mala na hánke trochu krvi, také ošuchnuté. Pýtala sa, či jej niečo urobil, ona odpovedala, že sa to stalo najskôr vtedy, keď vyskočila z okna. Povedala, že vyskočila z okna, lebo bolo zamknuté, že M. ju nechcel pustiť. Potom keď nedával pozor, tak vyskočila z okna. Keď poškodená prišla ku nim, pôsobila vyplašene. Bolo na nej vidieť, že je zľaknutá. Nevnímal, že by bola napríklad pod vplyvom alkoholu. Nepôsobila nijako nepríčetne, zmätene.

Svedok poškodený nstržm. E. J. pred súdom vypovedal, že 8. februára v poobedňajších hodinách boli vyslaní operačným strediskom, že v V. W. M. mal zadržiavať páchatel' v dome manželku s tým, že mal mať pri sebe bližšie nešpecifikovanú zbraň. Ako sa presúvali na miesto, tak ešte z operačného upresňovali informácie, že sa malo jednať o nejakú reznú zbraň a tiež o strelnú zbraň. Bola vyslaná aj druhá hliadka Y. XXX. S touto hliadkou sa stretli a rozdelili si úlohy. On bol veliteľ hliadky, členom hliadky bol stržm. R. E.. Hliadka Y. XXX išla z druhej strany, od železnice. Oni sa presunuli na ulici pred dom. Videli páchatel'a na dvore, na verande. Tento vykrikoval. Na slová si presne nepamätá, ale kričal niečo v tom zmysle, že majú vypadnúť. Autom sa preto posunuli smerom na humno, garáž. Osoba bola najskôr na tej verande, niečo vykrikoval, potom išiel do domu. Po chvíli vyšiel naspäť na verandu. Chcel sa rozprávať s jedným, takže kolega s ním komunikoval. Dával mu štandardné otázky, pokyny, aby dal ruky nad hlavu, otočil sa, či nemá niečo pri sebe. On využil nepozornosť páchatel'a a postupoval popri plote až k bráničke. Obžalovaný pomaly cúval smerom k verande, kde mal tú zbraň. Ako prišiel k tej bráničke a túto otvoril, vtedy si ho obžalovaný všimol. Následne sa obžalovaný rozbehol proti nemu s tým, že ho chcel pravou rukou udrieť. Tento úder vykryl a spolu spadli na zem. Došlo k zápasu, pri ktorom ho obžalovaný pohrýzol do pravej ruky na zápästí. Prišiel na miesto aj kolega stržm. E.. Obžalovanému na zemi založili putá a odviekli k vozidlu. Bola vykonaná osobná prehliadka, privolaný kriminalistický technik. Zaisťované boli zbrane - strelná zbraň, nožík. Bola vyťažená bývalá manželka obžalovaného, oznamovateľka. Tiež bola zavolaná RZP pre obžalovaného. Záchranka ošetrila aj jeho a potom bol ošetrený v nemocnici. Čo sa týka utrpených zranení, jednalo sa o zranenie na pravom zápästí, ku

ktorému malo dôjsť pri pohryznutí a tiež pomliaždenie ľavého lakťa, k čomu zase malo dôjsť pri tom, ako s obžalovaným spadol na zem. Tieto zranenia vznikli pri tomto služobnom zákroku. Keď boli spolu s obžalovaným na zemi, tento sa hádzal, metal, hrýzol. Mal aj na uniforme v tej oblasti stopy po slinách. Obžalovaného pri služobnom zákroku do oblasti tváre neudieral. Snažil sa mu chytiť ruky. Metal okolo seba rukami. On na obžalovaného nezaútočil ani sa na neho nerozbehol. Naopak, obžalovaný keď ho zbadal, tak sa rozbehol smerom ku nemu a chcel ho udrieť pravou rukou. Tento úder vykryl ľavou rukou a následne, z dôvodu zrejme straty rovnováhy obaja spadli na zem. Bol to krátky moment, desiatiny sekundy. Na zemi chvíľu zápasili. Tých pár sekúnd trvalo, kým prišiel kolega. Kolega vtedy stál za plotom, tento plot obišiel a prešiel cez bráničku. Potom spoločne páchatel'a spacificovali, založili mu putá. Tento bol ešte v polohe ležmo, ležal na zemi. Putá mu zakladali zozadu. Či v tej chvíli ležal na bruchu, alebo na boku nevie. Čo sa týka komunikácie s obžalovaným, tento rýchlo menil nálady. Chvíľu bol náladový, chvíľu bol agresívny. Kričal keď prišli na miesto, že majú vypadnúť, že ich postrieľa alebo pozabíja. Presné slová si nepamätá. Čo sa týka pokynov, ktoré mu dával kolega, v niečom poslúchol, v niečom nie. Príslušnosť k polícii bola obžalovanému jednoznačne preukázaná. Boli v uniformách, prišli na policajnom aute, malo maják s nápisom. Obžalovanému tiež dali výzvu - polícia s tým, aby vyšiel s rukami nad hlavou, čo neuposlúchol. Pokiaľ vtedy obžalovaný kričal, že ich pozabíja, postrieľa, z toho usudzoval, že tie informácie z operačného strediska, že má mať zbraň môžu byť opodstatnené, pravdivé. Následne vie, že sa obžalovaný mal vyjadriť kolegovi, že tie zbrane má na verande. Obžalovaný k tejto verande cúval. Bol možno od nej 2-3 metre, teda bez problémov si zbraň mohol zobrať. Na verande sa potom zbrane aj skutočne našli. V tej chvíli, keď vykonával služobný zákrok v rukách obžalovanému nič nevidel. Nemohol však predpokladať, že skutočne nejakú zbraň pri sebe nemá. V čase, keď vykonávali tento zákrok vedeli od operačného strediska, že poškodená nie je v dome, že volala od susedov, že vyskočila oknom.

Svedok nstržm. Y. Č. vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že toho 8.2. okolo pol piatej poobede im volal operačný s tým, že majú ísť na pomoc hliadke do V. W. M., že tam mal byť nejaký páchatel', ktorý chce spáchať samovraždu a že má zbraň. Išli teda na miesto. Pred nimi išla hliadka z Příbovic. Všimli si ako na nich kývala nejaká žena, ktorá bola pred susedovým domom, teda oproti ich domu. Usúdili, že zrejme ona volala políciu. Keď sa jej pýtali, čo sa stalo, povedala, že bývalý manžel užil lieky, požil nejaký alkohol a že ju nechcel pustiť z domu, že musela vyskočiť z okna. Tiež videli stopy v snehu od okna. Keď s ňou komunikoval, tak vyzerala vystrašená, preľaknutá. Keď prišli pred vchod, tak ten páchatel' začal kričať, aby odtiaľ vypadli, lebo ich postrieľa. Doslova povedal „postrieľam vás.“ Nastúpili preto do auta a s druhou hliadkou uzavreli ulicu z dôvodu, aby páchatel' nestrieľal, aby sa niečo nestalo. Obišli ulicu a zastavili na vstupe do tejto ulice, pričom predmetný dom sa nachádza hneď pri rampách, ako sú koľajnice, ako sa do tej ulice vstupuje. Vystúpili z auta a vtedy už videli kolegov ako páchatel'a - obž. C. vedú spútaného. Zdá sa mu, že kolega J. hovoril, že bol pohryzený. Záchranku potom volal on a keď prišla, tak zobrali C. do nemocnice s tým, že ako asistencia išiel v záchranke s nimi.

Svedok stržm. R. E. vypovedal, že vzhľadom na odstup čase si spomína na celú udalosť už len matne. Boli vtedy vyslaní operačným strediskom do Koštian k železničnej stanici. Bolo im povedané, že pán C. ohrozuje so zbraňou manželku. Bola tam vyslaná tiež hliadka z Martina, s ktorou sa na mieste stretli. Keď išli smerom k bráničke, tak C. na nich kričal, aby vypadli, lebo ich zabije. Potom išiel naspäť do domu a po chvíli zase vyšiel von s tým, že vyzeral kľudnejší a nemal nič v rukách. Vtedy hovoril, že chce vysvetliť, čo sa deje. On ho preto vyzval, aby ukázal, že nemá žiadnu zbraň. C. si vyhrnul tričko, otočil sa. Potom ako s kolegom prichádzali k bráničke, tak začal cúvať. Kolega bráničku otvoril a páchatel'a spacificoval. Kolegovi pritom pomáhal, chytil páchatel'ovi nohy, aby nekopal a kolega mu založil putá zozadu, teda s rukami za chrbtom. Páchatel' už bol vtedy na zemi s tým, že ležal na chrbte. On obžalovaného aj vyzýval, aby išiel na ulicu, avšak túto výzvu neposlúchol. Príslušnosť k Policajnému zboru preukázali aj tým, že povedali „polícia“, takisto mali služobné rovnošaty, prišli na služobnom vozidle s označením polícia. Po tej výzve, aby vyšiel na ulicu, obžalovaný len pomaly cúval a stále hovoril, aby odišli preč, aby zostali za bráničkou. Ten prvýkrát, keď obžalovaný kričal, že ich zabije, tak mal v rukách aj pištoľ a nožík. Potom ako vyšiel druhýkrát videli, že pištoľ má položenú na schodoch. Keď prišli na miesto, tak páchatel' na neho pôsobil, že bol strašne nahnevaný, agresívny. Bol strašne červený. V prvom momente mu prišlo, že by bol schopný niečo také urobiť, ako hovoril, že ich pozabíja. Potom keď vošiel do domu a po chvíli zase vyšiel, čo bolo pár minút, vyzeral už oveľa kľudnejší. Toho dňa mal 12-hodinovú službu spolu s kolegom J., a to od 7.30 hod. do 19.30 hod. Pred týmto zákrokom u J. neprišlo ku žiadnemu zraneniu. Teda kolega si na zranenie sťažoval až po vykonaní tohto zákroku.

Matka obžalovaného E. C. vypovedala, že v ten deň okolo 10. hod. doobeda jej prišla správa od syna na Skype v tom znení, že H. príde na obed vlakom. Syn potom volal okolo pol jedenástej - jedenástej, že H. nepríde, že ho nechce pustiť. Potom sa celý deň nič nedialo, až okolo 16.25 hod. prišla od syna správa na Skype, že H. ide ku nim vlakom. Ona hneď volala, čo sa stalo, pričom obžalovaný povedal toľko, že mami neboj sa, nič sa jej nestalo, ani sa jej nič nestane. Potom za chvíľu zavolať znovu s tým, že povedal, aby poslala ocina, že H. čaká na zastávke a vlak mešká. Z toho telefonátu mala obavu, nakoľko syn bol taký rozrušený, vedela, že niečo sa deje. Z toho čo povedal, že neboj sa, nič sa jej nestane usúdila, prvé čo jej napadlo, že si chce on ublížiť. Ešte jej povedal, že neboj sa a potom položil. Ona mu ešte predtým povedala, nič nerob, alebo niečo v tom zmysle, aby si neublížil. Presné slová si nepamätá. Potom obaja s manželom išli do Koštian. Bolo to z dôvodu, že do telefónu počula, že syn je rozrušený. Keď prišli na miesto, boli tam už policajti, sanitka. Vnuk H. bol u susedov C.. Dal jej vtedy tašku s vecami, kde boli nejaké poháre a tiež peňaženka, ktorú obžalovaný mal z baru. H. povedal, že „toto ti otec posielal.“ Nemá vedomosť o tom, že by predtým medzi synom a bývalou manželkou malo dochádzať k nejakým vyhrážkam, násiliu.

Mal. H. C. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo na odopretie výpovede z dôvodu, že obžalovaný je jeho otcom. Súd preto na návrh prokurátora podľa § 263 ods. 4 Tr. por. prečítal zápisnicu o výsluchu mal. svedka v prípravnom konaní zo dňa 23.3.2015. Svedok pri výsluchu uviedol, že keď otec prišiel okolo 13.-14. hodine domov povedal mu, aby si pozrel vlak na Hornú Štubňu ku babke. Hovoril, že má tam ísť niečo zaniest. Otec mu dal tašku, kde boli peniaze a nejaká obálka a povedal mu, že je to pre babku, že jej to má zaniest, že ona bude vedieť čo s tým robiť. Potom stál na železničnej stanici a čakal na vlak. Mal na ušiach sluchátka a pustenú hudbu. Príchod policajných vozidiel si všimol. Videl potom, že policajti vychádzali z áut a matka bola na dvore u suseda a niečo riešili s policajtmi. Potom pre neho prišla suseda a išiel ku nim domov. Matka bola rozrušená, trošku uplakaná. Potom mu hovorila, že oco vytiahol zbraň a nožík a dačo sa tam rozprávali nevie čo všetko, že na ňu kričal, a že vraj ju chcel zastreliť a dobodať a potom aj seba.

Podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Slovenská Ľupča č. PPZ-KEU-SL-EXP-2015/1005 bolo preukázané, že zaistená strelná zbraň bola plne funkčná, streľby schopná a spôsobilá v prípade výstrelu s predloženou nábojkou spôsobiť i vážne zranenia (napr. pri zásahu do oka, krku, pri vložení ústia hlavne do úst a pod.). Jedná sa o krátku expanznú zbraň - revolver talianskej výroby, značky BBM, model Olympic 6, kalibru 22 Long Blanc, výrobné číslo P., rok výroby XXXX. V zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive sa jedná o zbraň kategórie "D", ktorú môže nadobudnúť do vlastníctva fyzická osoba staršia ako 18 rokov, ktorá je v plnom rozsahu spôsobilá na právne úkony. Predložené 3 ks nábojky kalibru 22 mm Long Blanc, laborované výmetovou náplňou so zvukovým efektom a mosadznými nábojnicami boli taktiež v streľby schopnom stave. Zo zbrane bolo strieľané, avšak na určenie poslednej doby streľby nebola vyvinutá metóda.

Pokiaľ ide o zranenia poškodeného, na podklade odborného vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva MUDr. Andreja Hajtmana, PhD. zo dňa 27.2.2015 mal súd preukázané, že u poškodeného nstržm. E. J. boli zistené zranenia - tri drobné hryzné rany v oblasti chrbta pravej ruky a pravého zápästia a pomliaždenie ľavého lakťa. Zranenia zo súdnolekárskeho hľadiska znalec hodnotí ako ľahké, nevyžadujúce vystavenie práceneschopnosti, s dobou liečenia 3 až 5 dní. Ohodnotenie bolestného znalec stanovil v celkovom počte 25 bodov. Rany v oblasti chrbta pravej ruky a zápästia vzhľadom na svoj charakter a lokalizáciu (veľmi dobre kopírujú zuboradie človeka) predstavujú hryzné poranenia spôsobené zubami ľudského jedinca. Poranenie vzniklo mechanizmom kombinácie tlaku a kontaktu danej oblasti s chrupom útočníka. Je nepravdepodobný vznik poranenia pri údere pästou poškodeného do tváre útočníka. Pomliaždenie ľavého lakťa vzniklo s najväčšou pravdepodobnosťou ako následok prudšieho nárazu lakťom o pevný predmet. V danom prípade sa veľmi dobre jednalo o pád poškodeného na zemský povrch.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný E. C. sa dopustil

žalovaných skutkov tak ako sú uvedené v bode 1/ a 2/ výroku o vine tohto rozsudku. Svojím konaním v bode 1/ naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a v bode 2/ prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., keďže obžalovaný konaním popísaným v bode 1/ inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a súčasne sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe - blízkej osobe. V bode 2/ sa inému vyhrážal usmrtením v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa.

Trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu. Objektom tohto trestného činu je osobná sloboda každého človeka, zaručená článkom 17 Ústavy Slovenskej republiky. Bránením v užívaní osobnej slobody sa rozumie taký neoprávnený zásah do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje voľný pohyb osoby proti jej vôli, hoci len na krátky čas, ak sa toto obmedzovanie nedá poľahky prekonať (napr. bránenie v slobode pohybu držaním za ruky, zvieraním okolo ramien, zamedzovaním voľného pohybu tým, že skupina páchatel'ov obštúpi poškodeného, uzamknutím v miestnosti a pod.). Ide o úmyselný trestný čin (§ 15 Tr. zák.), ktorý je v ods. 2 zločinom (§ 11 ods. 1, 2 Tr. zák.). Spáchanie činu závažnejším spôsobom konania je v zmysle § 138 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. okrem iného aj spáchanie činu so zbraňou a použitím násillia. Podľa § 122 ods. 3 Tr. zák. je trestný čin spáchaný so zbraňou, ak páchatel' použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Násilím sa okrem iného rozumie použitie fyzického násillia proti telesnej integrite inej osoby (§ 122 ods. 7 Tr. zák.). Podľa § 127 ods. 5 Tr. zák. blízkou osobou sa na účely trestného činu nebezpečného vyhrážania rozumie aj bývalý manžel. Verejným činiteľom sa rozumie osoba uvedená v § 128 ods. 1 Tr. zák., pričom takéto postavenie má aj príslušník Policajného zboru Slovenskej republiky (zákon č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v platnom znení). Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení Tr. zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou.

Obžalovaný sa ku spáchaniu žalovaných činov nepriznal. Bránil sa v podstate tým, že on bývalej manželke - poškodenej nechcel nijako ublížiť, chcel iba spáchať samovraždu. Poškodenej sa nevyhrážal zabitím, násilím ju neťahal do domu ani ju v dome neobmedzoval vo voľnom pohybe. Príslušníkom Policajného zboru sa nevyhrážal postrieľaním, na policajta nezaútočil, tomuto fyzicky neublížil a zákroku polície sa nebránil. Ďalej poukázal, že v čase skutku bol pod vplyvom alkoholu a lieku Lexaurin, ktorého v ten deň užil okolo 15 tabletiiek. Vykonaným dokazovaním však bola obrana obžalovaného vyvrátená. Zo spáchania činu je priamo usvedčovaný výpoveďami svedkov poškodených H. C. a nstržm. E. J., svedkov stržm. R. E., nstržm. Y. Č., čiastočne aj R. C. a mal. H. C.. Spáchanie činu ďalej bez pochybností potvrdzujú i zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, lekárske záznamy o prvotných ošetrovaniach poškodeného nstržm. J. a vyšetreniach obžalovaného, odborné vyjadrenie znalca MUDr. Andreja Hajtmana, výsledky vyšetrenia duševného stavu obvineného a expertízy strelnej zbrane KEÚ Policajného zboru.

Obranu obžalovaného súd vyhodnotil ako účelovú a vykonštruovanú. Tento v priebehu trestného konania menil svoje výpovede a tieto prispôboval aktuálnej dôkaznej situácii. Svedčí o tom i rozpor s jeho výpoveďou pri konfrontácii s poškodenou v prípravnom konaní (č.l. 67 spisu - zápisnica zo dňa 9.2.2015). K použitiu násillia pri odchode poškodenej z domu vypovedal, že poškodenej vybehla na dvor, kde ju dobehol, chytil pod pazuchu, otočil a začal ju ťahať domov. Ona ho žiadala, že sa chce rozlúčiť so synom, na čo jej odpovedal, že nemusí, však večer alebo zajtra s ním bude znovu. Pomerne v klude vošli späť do bytu, po celý čas ju držal pod pazuchou, tvárila sa, že je zmierená so situáciou, odpor nekládla, asi zo strachu. Po prečítaní tejto časti výpovede za účelom odstránenia rozporu obžalovaný uviedol, že trvá na tom, čo vypovedal pred súdom. Vtedy štyri dni nejedol. Potom mu oznámili, že po troch dňoch detoxikácie mu stúpila hladina alkoholu o dve promile. Tiež reagoval na jej výpoveď. Nejak si to asi vsugeroval. Nechcel vypovedať voči nej, čo by jej mohlo prípadne poškodiť v ďalšom živote. K otázke požitia liekov Lexaurin obžalovaný opakovane a zrejme zámerne udával rôzne informácie. Pri uvedenej konfrontácii s poškodenou uviedol, že lieky mu poškodenej vyhodila ráno a vie aj uviesť osobu, ktorej približne na obed volal, či mu vie zohnať také isté lieky, čiže poobede už nebol pod ich vplyvom.

Ráno, keď sa pýtal kde sú lieky, tak mu oznámila, že ich spláchla do záchodu. Podľa údajov z ošetrovania záchrannou službou (č.l. 175) uvádzal, že okrem alkoholu ráno zjedol cca. 10 tabletiiek Lexaurin á 3 mg. Potom ako bol prevezený do Univerzitetnej nemocnice Martin na Oddelenie urgentného príjmu zasa tvrdil, že 10 tabletiiek Lexaurinu užil od včera večera do dnes, dnes priznáva iba dve (č.l. 176). Podľa záznamu uvedenom v správe psychiatrického konzília UN Martin na č.l. 173 spisu je zasa uvedené, že sa vyjadril, že dnes Lexaurin neužil, lebo mu ho ona vyhodila. Pri vyšetrovaní duševného stavu znalcami z odboru psychiatrie k užívaniu liekov uviedol, že posledné dva týždne pred spáchaním činu užíval Lexaurin v bežných dávkach. Toho dňa mal požiť od 01.00 hodiny 3 tabletky a v ranných hodinách ďalšie dve. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný tvrdil, že vtedy zjedol za víkend približne 30 tabletiiek Lexaurinu, z toho polovicu v sobotu a polovicu v nedeľu, asi od rána od 02.00 hod. dotedy, ako prišla poškodená domov. Na otázku prečo udával rozdielne informácie pri prvotnom lekárskom psychiatrickom vyšetrení uviedol, že nechcel ublížiť poškodenej, ktorá mu tie lieky dala. Je zrejmé, že obžalovaný sa týmito mätúcimi tvrdeniami snaží preukázať, že v čase spáchania činu nebol príčetný a konal pod vplyvom kombinácie alkoholu a liekov. Poškodená H. C. pritom nepopierala, že tieto lieky "doporučila" obžalovanému na ukľudnenie s tým, že môže užiť jednu tabletku denne. Jednalo sa o jej lieky, ktoré mala doma v šuflíku. Potom zistila, že tam zostali nejaké 3-4 tabletky a mala ich tam 15. Keď to zistila, tak zvyšné lieky vyhodila. Za akú dobu obžalovaný tieto lieky užíval sa však nevedela vyjadriť. Obžalovaný na jednej strane tvrdí, že jeho úmyslom bolo spáchať samovraždu tak, aby to poškodená videla, chcel, aby videla krv, aby videla samovraždu a mala výčitky svedomia do konca života, aby sa z toho zbláznila, dostala na psychiatriu, "scvokla", a na druhej strane zasa uvádza, že nehovoril o užití liekov preto, aby poškodenej neurobil problémy v práci. Obžalovaný bol ihneď po zadržaní príslušníkmi polície ošetrovaný záchrannou službou, následne absolvoval vyšetrenia na urgentnom príjme v UN Martin (vrátane rozboru krvi) a ešte toho istého dňa i podrobený psychiatrickému vyšetreniu. Podstatným dôkazom, ktorý jednoznačne vyvracia takúto obhajobu obžalovaného je znalecký posudok o vyšetrení duševného stavu vypracovaný znalcami z odvetvia psychiatrie MUDr. Antonom Stankovičom a MUDr. Alenou Bubniakovou, z ktorého vyplynulo, že u obvineného v čase činu boli ovládacie a rozpoznávacie schopnosti znížené len v nepodstatnej miere. U obv. nebolo zistené duševné ochorenie charakteru psychózy, bola však zistená duševná porucha - porucha osobnosti s rysmi nezdržanlivosti, emočne labilná s rysmi závislosti na inej osobe a syndróm závislosti na alkohole na úrovni choroby (rozhranie 2. a 3. štádia podľa Jelínka). Znalci dospeli k záveru, že pobyt obvineného na slobode je relatívne nebezpečný, pokiaľ bude požívať alkoholické nápoje. Doporučili tiež nariadiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Znalci predpokladajú, že ambulantná forma nespĺní svoj účel pre bagatelizáciu a nedostatočnú kritickosť obvineného. Alkohol sa na konaní v sledovanej dobe podieľal uvoľnením zábran a uľahčením trestnej činnosti. Vplyv pozitívneho lieku Lexaurin nebol významný a pôsobil do určitej miery synergicky s alkoholom. Konanie obvineného zapadá do konania abnormnej osobnosti a jej reaktivity v rámci opilosti. Znalci v čase trestnej činnosti vylučujú patickú ebrietu ako aj patický afekt. Klinické prejavy ebriety boli čiastočne ovplyvnené pozitívnym Lexaurinu (podľa jeho údajov od 01.00 hod. do ranných hodín 3 tabletky a v ranných hodinách ešte dve tabletky). Znalci pripúšťajú, že mohlo dôjsť k určitému zosilneniu prejavov opilosti, nakoľko Lexaurin môže zosilniť prejavy ebriety pri synergickom účinku s alkoholom. Preto aj pri pomerne nízkej hladine alkoholu v krvi mohol obvinený pôsobiť (podľa bývalej manželky) "viac opitý". Podľa zápisu o dychovej skúške bola u obvineného dňa 8.2. o 17.00 hod. zistená hodnota 0,69 mg/l alkoholu v dychu. Ďalšou veľmi významnou skutočnosťou je i fakt, že krátko po detoxikácii po trestnom čine bolo realizované psychiatrické vyšetrenie obvineného na Psychiatrickej klinike Univerzitetnej nemocnice v Martine, ktoré nepotvrdilo známky depresie ani samovražedné tendencie (konziliárna správa z tohto vyšetrenia sa nachádza na č.l. 173 spisu pozn.). Stav bol zhodnotený ako poruchy správania v ebriete. Obvinený v minulosti opakovane hrozil suicídiom v záťažových situáciách, čo nikdy nerealizoval. Aktuálne zdôrazňuje motiváciu (demonštratívnu), že chcel, aby sa bývalá manželka rozhodla či bude žiť s ním, nechcel jej ublížiť fyzicky. Je nesporné podľa priebehu, že svoje konanie kontroloval v tom zmysle, že sledoval odchod syna vlakom, dokázal sledovať partnerku, aby neodišla, dokázal adekvátne reagovať na susedov, keď ju išiel hľadať ani nerealizoval nič zo suicidálnych proklamácií. U obvineného neboli zistené žiadne mnestické poruchy, bola zachovaná významová a motivačná súvislosť medzi konaním a situáciou. Na základe takto preukázaných okolností súd, ako celkom zjavne neopodstatnený odmietol návrh obhajoby na doplnenie znaleckého dokazovania znalcami z odboru psychiatrie k otázke údajného požitia 30 ks tabletiiek Lexaurinu obžalovaným v čase cca. 40 hodín pred spáchaním činu. Rovnako sa súd nestotožnil s návrhom obhajoby na znalecké vyšetrenie poškodenej H. C. k otázke dôveryhodnosti resp. nedôveryhodnosti jej výpovedí, nakoľko v rámci trestného konania nebola zistená žiadna významná skutočnosť, ktorá by prípadne odôvodňovala takýto postup. Jediná okolnosť, ktorá bola preukázaná bolo jednorazové použitie vyššej ako terapeutickkej dávky liekov Lexaurinu, k čomu

však došlo takmer mesiac pred spáchaním činu. Pokiaľ ide o otázku údajného nadmerného požívania alkoholu poškodenou, jedná sa len o nepodložené tvrdenie obžalovaného. V predložennom rozpise mesačných výdavkov na domácnosť (prílohová obálka na č.l. 253) sa síce nachádzajú opakovane i výdavky na nákup piva, čo však nijako nepreukazuje, že toto mala požívať práve poškodená. Naopak z vyjadrení obžalovaného je zrejmé, že tento je absolútne nekritický k vlastnému požívaniu alkoholu a napriek záverom znalcov o jeho chorobnej závislosti si problém so závislosťou od alkoholu nepripúšťa. Otázka špecifickej vierohodnosti výpovede svedkyne poškodenej je pritom otázkou hodnotenia dôkazov súdom a nie odbornou otázkou pre znalca.

Vykonané dôkazy po ich vyhodnotení jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach podľa záveru súdu preukazujú vinu obžalovaného bez dôvodných pochybností. Pokiaľ ide o skutok v bode 1/ súd výpovede svedkyne poškodenej H. C. vyhodnotil ako vierohodné. Svedkyňa vypovedala na hlavnom pojednávaní spontánne a presvedčivo, pričom v jej výpovediach neboli žiadne podstatnejšie rozpory v porovnaní so skutočnosťami, ktoré vyplynuli z jej výpovede v štádiu prípravného konania. Okolnosti činu, o ktorých poškodená vypovedala sú pritom priamo či nepriamo potvrdzované a logicky dopĺňané ďalšími dôkazmi. Poškodená nepochybne musela pociťovať veľmi reálnu obavu o svoj život a zdravie, keďže obžalovaný sa správal agresívne, ich mal. syna poslal z domu preč vlakom ku starým rodičom, pričom si zobral z kuchyne najväčší nôž a pištoľ. Následne keď uvidel ako poškodená chcela použiť tablet, tento zničil hodením o zem. Tablet podľa vlastnej výpovede chcela použiť na privolanie polície, nakoľko telefón mala v tom čase pokazený, ale z tabletu telefonovať bolo možné. Keď toto obžalovaný spravil, vybehla z domu, pričom chcela odísť k susedom, aby odtiaľ zatelefonovali na políciu. Ako išla smerom ku bráničke, obžalovaný ju dobehol, chytil za krk a zhodil na zem. Potom ju jednou rukou chytil za golier trička, druhou za rameno a ťahal násilím dnu. Popritom kričal, že ju nikam nepustí, že pôjde naspäť do domu a nadával. Sám obžalovaný potvrdil, že kľúč od bráničky si zobral, len už nevedel či bráničku zamykal alebo kľúč iba vytiahol, nakoľko bránička zvykla bývať zamknutá. Keď vošli s obžalovaným do domu, tento zavrel dvere, postavil sa k dverám a keď sa ho poškodená opýtala, čo chce robiť, povedal : "Uvidíš, keď odíde vlak. Potom sa všetko dozvieš". Ona následne išla do spálne a začala skladať prádlo s tým, aby obžalovaný videl, že nechce ujsť, aby sa ukludnil. Keď bol v obývačke pri počítači tak využila jeho nepozornosť, vyskočila cez okno von a išla k susedom, ktorí bývajú oproti cez ulicu. Čo sa týka vyhrážok zo strany obžalovaného poškodená vypovedala, že vtedy keď ich mal. syn H. odišiel, pýtala sa obžalovaného, kam ho poslal. On jej odpovedal, že k babke. Na otázku na čo, povedal, že mu dal obálku na svoj pohreb s tým, že ona na svoj pohreb našetrené má. Keď stál vnútri pred dverami s nožom a pištoľou tak povedal, že zabije ju aj seba a bude svätý pokoj, že keď nebude jeho, tak nebude nikoho. Existenciu bezprostredného strachu poškodenej o svoj život a zdravie dokresľuje i fakt, že vyskočila z okna, na nohách mala pritom len ponožky a navyše bola vonku zima a sneh. Obžalovaný vo svojej výpovedi dňa 9.2.2015 sám uviedol, že potom ako poškodená vybehla na dvor ju dobehol, chytil pod pazuchu, otočil a začal ju ťahať dnu. Po celý čas ju držal pod pazuchou, pričom odpor nekládla asi zo strachu. Vyjadrenia obžalovaného pred súdom, že neskôr ako vošli do domu mohla poškodená slobodne odísť sú zasa účelové, keďže sám potvrdzoval, že bol na verande a fajčil a potom ako zistil, že poškodená vyskočila cez okno túto hľadal najprv okolo domu, potom na stanici a nakoniec i u susedov. Poškodená pritom vedela, že obžalovaný má pištoľ a nôž, predtým ju násilím odviezol dovnútra domu, nedovolil jej nikam odísť, bránička bola zamknutá, pričom sa jej vyhrážal zabitím, čo chcel vykonať potom ako ich syn odíde vlakom. Svedok R. C. potvrdil, že keď ku nim poškodená prišla, táto pôsobila vyplašene. Hneď hovorila, že M. (obžalovaný) má vypité, že si chce ublížiť a má aj pištoľ, aby zavolať policajtov. Potom keď sa rozprávali aj so svedkovou manželkou poškodená hovorila, že obžalovaný si chce ublížiť, že sa chce zabiť. Nerozprávala o násilnom ťahaní, zhodení na zem, keď chcela odísť ani o vyhrážaní zabitím. Hovorila niečo v tom zmysle, že obžalovaný chce sebe ublížiť, ale že má strach, že sa niečo môže stať. Svedok na jednej strane nepotvrdil, že by poškodená hovorila o vyhrážkach zabitím zo strany obžalovaného voči nej, či použitím fyzického násillia pri prvom pokuse o odídenie z domu. Na druhej strane však poškodená pochopiteľne nemusela v aktuálnom silnom rozrušení spomínať všetky podrobnosti o priebehu skutku a jej vyjadrenia i svedok C. vnímal zo svojho subjektívneho pohľadu, keď sám vo svojej výpovedi uviedol, "že to vtedy pochopil tak nejako, že obžalovaný chcel ublížiť sebe". Svedok ďalej potvrdil, že poškodená spomínala nôž a pištoľ, že tam s tým obžalovaný šibrinkoval. Takisto potvrdil, že poškodená ku nim prišla bosá a hovorila, že vyskočila z okna lebo bolo zamknuté, že M. ju nechcel pustiť. Výpoveď svedka tiež vyvrátila tvrdenia obžalovaného, že poškodená mala byť neprítomná, neprítomná, otupená v dôsledku požitia alkoholu, liekov a pod. Vnímal ju "iba" ako vyplašenú, zľaknutú. Syn obžalovaného a poškodenej mal. H. C. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní taktiež potvrdzoval, že otec ho v ten deň poslal vlakom ku starým rodičom na Hornú Štubňu s tým, že tam ísť niečo zaniest'. Otec mu dal tašku, kde boli peniaze a nejaká obálka a

povedal mu, že to má zaniest' babke, že ona bude vedieť čo s tým robiť. K priebehu samotného skutku sa vyjadriť nevedel, nakoľko v tom čase čakal na železničnej stanici na vlak a mal na ušiach sluchátka. Registroval až príchod policajných vozidiel a potom pre neho prišla suseda a išiel ku nim domov. Matka bola podľa neho rozrušená, trošku uplakaná. Potom mu hovorila, že oco vyťahol zbraň a nožik a dačo sa tam rozprávali, nevie čo všetko, že na ňu kričal, a že vraj ju chcel zastreliť a dobodať a potom aj seba. Matka obžalovaného E. C. vypovedala, že v ten deň so synom komunikovala cez skype i telefonicky, že ku nim príde vlakom mal. H.. Syna sa pýtala, čo sa stalo, pričom tento jej povedal niečo ako : "Mami neboj sa, nič sa jej nestalo, ani sa jej nič nestane". Z telefonátu mala obavu, nakoľko syn bol rozrušený, vedela, že sa niečo deje. Z toho čo povedal, usúdila, že si chce ublížiť. Ešte jej povedal, že neboj sa a potom položil. Ona mu ešte predtým povedala, nič nerob, alebo niečo v tom zmysle, aby si neublížil. Presné slová si nepamätá. Potom obaja s manželom išli do Koštian. Vnuk H. jej dal tašku so slovami : "Toto ti otec posielal." Bola v nej okrem iného synova barmanská peňaženka. Uvedené skutočnosti len potvrdzujú pravdivosť výpovede poškodenej o priebehu skutkového deja.

Zo spáchania skutku v bode 2/ obžalovaného jednoznačne usvedčujú výpovede príslušníkov Policajného zboru - svedka poškodeného nstržm. E. J., stržm. R. E. a nstržm. Y. Č.. Svedkovia zhodne vypovedali, že toho dňa boli operačným strediskom vyslaní do obce Košťany nad Turcom, kde mal byť ozbrojený páchatel', ktorý mal zadržiavať v dome manželku. Vyslaná bola hliadka z OO PZ Príbovce (J., E.) a hliadka z Martina (Č., S.). Keď prišli pred rodinný dom č. XXX obžalovaný C. bol na dvore a vykrikoval, aby odtiaľ vypadli, lebo ich postrieľa, pozabíja. Potom išiel dnu do domu. Od operačného mali informáciu, že páchatel' má mať bližšie nešpecifikovanú strelnú zbraň. S policajným vozidlom sa preto hliadka nstržm. J. presunula ďalej smerom na humno, garáž a druhá hliadka obišla ulicu a zastavila pri vstupe do ulice, aby túto uzavreli. Svedok poškodený nstržm. J. ďalej vypovedal, že medzitým obžalovaný z domu vyšiel a chcel sa rozprávať, takže kolega s ním komunikoval. Dával mu štandardné pokyny, aby dal ruky nad hlavu, otočil sa, ukázal či nemá niečo pri sebe. Obžalovaného tiež vyzvali, aby vyšiel s rukami nad hlavou, čo neuposlúchol. Tieto okolnosti potvrdil vo svojej výpovedi i druhý člen hliadky stržm. R. E.. Tento navyše uviedol, že keď prišli na miesto, tak obžalovaný na neho pôsobil strašne nahnevaný, agresívny. V prvom momente mu prišlo, že by bol schopný niečo také urobiť, ako hovoril, že ich pozabíja. Potom keď vošiel do domu a po chvíli zase vyšiel, čo bolo pár minút, už vyzeral oveľa kľudnejší. Obžalovaný potom pomaly cúval smerom k verande, kde mal položené zbrane. Nstržm. J. využil nepozornosť páchatel'a a postupoval popri plote až k bráničke. Ako bráničku otvoril, vtedy si ho obžalovaný všimol a rozbehol sa proti nemu s tým, že ho chcel pravou rukou udrieť. Tento úder však svojou ľavou rukou vykryl a spolu spadli na zem. Došlo k zápasu, pri ktorom ho obžalovaný pohrýzol do pravej ruky na zápästí. Páchatel' sa na zemi hádzal, metal a hrýzol. Pár sekúnd trvalo, kým prišiel kolega stržm. E., ktorý bol za plotom, tento plot obišiel a prešiel cez bráničku. Potom spoločne páchatel'a spacifikovali a založili mu putá. Poškodený J. mal okrem zranenia na pravom zápästí aj pomliaždenie ľavého lakťa, k čomu došlo keď s obžalovaným spadol na zem. Z výpovedí svedkov bolo bez pochybností dokázané, že poškodený do času služobného zákroku voči obžalovanému nemal žiadne zranenie. Z jednotlivých výpovedí možno opätovne vyvodiť záver o účelovosti obrany obžalovaného. Tento celkom jednoznačne potvrdil, že policajtov videl a s týmito aj opakovane komunikoval. K samotnému zákroku zo strany nstržm. J. zasa vypovedal, že len periférne vnímal ako sa ku nemu niekto blížil a keď sa otočil, niekto na neho skočil. V tom momente si neuvedomil, že je to policajt. Zvalil sa na zem, ležal na bruchu s tým, že ľavú časť hlavy, tváre mal na zemi. Dostal dve rany na pravú stranu hornej časti hlavy nad uchom a úder cez ústa. Uviedol, že sa nebránil zadržaniu. Naproti tomu však obžalovaný nevedel vysvetliť prečo potom neuposlúchol výzvy policajtov a nevyšiel dobrovoľne von z priestorov dvora rodinného domu. Súd žalovaný skutok právne kvalifikoval aj ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., vzhľadom na všetkými svedkami (príslušníkmi PZ) potvrdenú jasnú a zreteľnú vyhrážku zo strany obžalovaného, aby odtiaľ vypadli, lebo ich postrieľa. Avšak čo sa týka možnej kvalifikácie činu aj podľa ods. 2 tohto ustanovenia - spáchanie činu závažnejším spôsobom konania tzn. so zbraňou, túto súd nepoužil, nakoľko otázka či obžalovaný pri tomto vyhrázaní mal v rukách zbrane (pištoľ a nôž resp. aspoň jednu z nich) nebola jednoznačne preukázaná. O tom, že tieto zbrane v tej chvíli v rukách mal vypovedal na hlavnom pojednávaní iba svedok stržm. E.. Na druhej strane svedkovia nstržm. J. E. Č. nepotvrdili, že v čase uvedenej vyhrážky u obžalovaného videli zbraň. Súd preto v pochybnostiach postupoval v prospech obžalovaného a prísnejšiu právnu kvalifikáciu nepoužil. Pokiaľ bol zo strany obhajoby spochybňovaný spôsob resp. aj druh zranenia utrpeného poškodným E. J., k tejto otázke bol na hlavnom pojednávaní vypočutý súdny znalec MUDr. Andrej Hajtman, PhD.. Tento vypovedal, že pri vypracovaní odborného vyjadrenia mal k dispozícii vyšetrovací spis, ambulantné záznamy a fotodokumentáciu k predmetnému zraneniu. Neskúmal, neporovnával chrup obžalovaného,

nakoľko podľa predloženej fotografie by to ani nebolo možné. V danom prípade podľa znalca nie je možné prípadne použiť odtlačky zubov, nakoľko zasiahnuté miesto je oblasť zápästia a chrbta ruky, ktorá je svojím spôsobom pohyblivá stranovo a nie je možné zistiť v akej pozícii v čase pôsobenia zubov sa táto oblasť končatiny nachádzala. Čo sa týka otázky pôsobenia dolného zuboradia na opačnú stranu ruky, k tomu je možné uviesť, že zuby dolného zuboradia sú menej výraznejšie než zuby horného zuboradia. V hornom zuboradi sa nachádzajú dominantné očné zuby, ktoré sú pomerne ostrejšie oproti ostatným a tieto by mohli veľmi dobre spôsobiť vznik takýchto poranení. Z vyhojenej ruky poškodeného nie je možné prípadne jednoznačne spárovať dané zranenia s chrupom, so zubami obžalovaného. Pokiaľ ide o otázku, či je možné ešte aj s takýmto časovým odstupom, aby boli viditeľné stopy po uvedenom zranení na ruke poškodeného, tak možné to je, ak nastanú nejaké komplikácie pri hojení. Ľudské sliny obsahujú rôzne baktérie, takže je možné, že v dôsledku tohto došlo k predĺženiu doby hojenia. Na otázku, či zranenia mohli vzniknúť takým spôsobom, ako vypovedal obžalovaný, teda úderom ruky do oblasti úst, zubov, uviedol, že v danom prípade takýto mechanizmus je nepravdepodobný, nakoľko pri údere rukou zovretou do päste na oblasť úst, ktoré boli v čase zasiahnutia pootvorené alebo otvorené, by pri kontakte so zubami na ruke útočiacej osoby vznikli poranenia s inou lokalizáciou, a to konkrétne v oblasti hánok, prípadne článkov prstov a nie v oblasti zhybu časti chrbta ruky. O tom, že poškodený popísané zranenia utrpel pri danom služobnom zákroku svedčí i ambulantný záznam úrazového chirurga (nachádzajúci sa na č.l. 98 spisu), v ktorom sú uvádzané v latinčine zistené diagnózy - tržné rany chrbta pravej ruky a pravého zápästia, pomliaždenie a natiahnutie väzivového aparátu ľavého lakťa a adrenina v driekovej oblasti.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú funkcia represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pokiaľ ide o osobu páchatela, súd mal preukázané, že obž. E. C. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný. Trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. OT/2/2015 zo dňa 4.1.2015 právoplatným 4.1.2015 bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 20 mesiacov ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov. Pri rozhodovaní o uložení trestu súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zákona. Na druhej strane však bola zistená príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona tzn. predchádzajúce odsúdenie za trestný čin. V danom prípade sa jedná o jednočinný i viacčinný súbeh trestných činov, vrátane spáchania zločinu a súd preto podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému ukladal úhrnný trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin zo zbiehajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný, ktorým je zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.. Základná trestná sadzba ustanovená v § 183 ods. 2 Tr. zákona vo výmere 3 až 8 rokov sa pritom po aplikácii ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. zvyšuje na 4 roky a 8 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov. Súd po vyhodnotení osoby páchatela, jeho doterajšieho života, možností nápravy ako aj okolností prípadu uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej (zvýšenej) trestnej sadzby, a to vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov. Uložený trest súd považoval za primeraný a dostatočný na naplnenie prevýchovného i represívneho účelu trestu. K naplneniu účelu trestného konania z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie tiež prispeje uložené ochranné opatrenie - protialkoholické ústavné liečenie, keďže znaleckým dokazovaním bola u obžalovaného preukázaná chorobná závislosť na alkohole, ktorý taktiež prispel k uľahčeniu spáchania trestnej činnosti. Súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon úhrnného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Zároveň súd s poukazom na § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, ktoré použil pri spáchaní trestného činu - revolver značky BBM, model Olympic 6, kalibru 22 Long Blanc, výrobné číslo P., dve nábojnice kalibru 22 Long Blanc a kuchynský nôž s čiernou plastovou rukoväťou o dĺžke čepele 20 cm.

S poukazom na ust. § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému E. J., škodu vo výške 402,50,-Eur. Poškodený si uplatnil náhradu škody na zdraví podľa bodového

hodnotenia v súlade s ust. § 46 ods. 3 Tr. por. V danom prípade ako súd uviedol v predchádzajúcej časti odôvodnenia bolo bolestné stanovené odborným vyjadrením znalca MUDr. Andreja Hajtmana, PhD., v celkovom počte 25 bodov. Súd pritom vychádzal z ust. § 444 Občianskeho zákonníka a zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, v platnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.